

Rukavice

na klavíri

Konečne prišiel Štedrý deň a Zuzka sa už od rána tešila na to, ako si na svojom klavíri prehrá vianočnú pesničku Tichá noc.

No bol v tom jeden háčik. Zuzka mala úplne skrehnuté prsty, pretože jej rodičia nemali dosť peňazí na drevo, a tak nebolo čím kúriť. Zuzke teda nezostalo nič iné, len si dať na ruky rukavice.

Klavír a rukavice však nemali nič spoločné, ale čo iné mohla Zuzka robiť?

Keď hrala s rukavicami po klavíri, veľmi sa jej prsty šmýkali. No ona si to nevšímala a hrala spokojne ďalej. Na klávesy však začal po chvíli padať prach.

„Pošpiníš nás!“ zvolali rukavice na klavír.

„No a čo!“ ozval sa klavír.

„Ale keď nám zaprášiš našu krásnu farbu, bude nás musieť Zuzka vyprať a na to nemá čas“ ozvali sa ešte raz rukavice.

„Čo s tým mám ja urobiť?“ opýtal sa klavír.

„Čo, čo. Prestaň hrať!“ rozkazovali mu rukavice.

„Ako chcete“ povedal klavír a prestal hrať.

Zuzka zosmutnela a rozbehla sa k mamke.

„Mamka, klavír nechce hrať!“ nešťastne zvolala.

„To nie je možné, veď pred týždňom sme ho ladili“ povedala mamka a išla ku klavíru.

Dvakrát ťukla na klávesy a ozvali sa tóny.

„Ako to, že hrá?“ začudovala sa Zuzka.

„Zuzka, ako si to hrala?“ opýtala sa mamka.

„S rukavicami“ odpovedala Zuzka.

„A to už prečo?“

„Lebo mi bola zima na prsty.“

„Nič sa neboj, Zuzka. Večer prinesie ocko z lesa nejaké drevo a bude Ti teplejšie“ povedala mamka a usmiala sa na Zuzku.

„A teraz mi pomôž nachystať slávnostnú večeru.“

„Tak dobre“ povedala Zuzka veselo.

Večer, keď už bolo všetko prichystané, ocko zakúril do krbu a Zuzka zahrála slávnostne Tichú noc. Rukavice spokojne odpočívali na klavíri a počúvali nádhernú hudbu.

Od tých čias sa rukavice s klavírom už nikdy nehádali.